

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719201203
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719201203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: K. C.Á., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXX, XXX XX Y. G. G., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 300 eur s prísl. a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2020, č.k. 18Csp/24/2019-265, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I. a IV.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu 300 eur s 5 % p. a. úrokom z omeškania od 27. 4. 2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 2. 2013, uvedená v článku 8, bod 8.1 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 86,39 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 44,88 eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 2. 2013, uvedená v článku 8, bod 8.4 v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči

Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Vychádzal z ustanovení § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 107 ods. 1 až 3 a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere dňa 27.02.2013, v zmysle ktorej mal žalovaný poskytnúť úver vo výške 600 eur a žalobkyňa mala splácať poskytnutý úver po 32,15 eur mesačne, avšak v skutočnosti bol poskytnutý úver vo výške 513,61 eura a poplatok za službu odkladu splátok vo výške 86,39 eura. Súd prvej inštancie posúdil žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto vzniklo žalobkyni právo na nárok z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 300 eur, nakoľko v zmysle úverového vzťahu boli zaplataené peňažné prostriedky vo výške 1.355,30 eura podľa úhrad, ktoré registruje žalovaný, a žalobkyňa uvádzala úhrady vo výške 1.350,30 eura. Súd prvej inštancie sa stotožnil aj s tvrdením, že uvedená zmluvná podmienka v čl. 8 bod 8.1 a čl. 8 bod. 8.4 je neprijateľná, nakoľko ide o nerovnováhu v právach spotrebiteľa, a ide o zavádzanie spotrebiteľa. Žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, uvedená zmluvná podmienka platí počas celého zmluvného vzťahu a môže nastať situácia, ako v danom prípade, že bolo poskytnuté plnenie bez toho, aby sa za to získalo protiplnenie. Aj napriek skutočnosti, že podpis takejto podmienky nie je podmienený podpisom úverovej zmluvy, sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru, a to rozsudok Okresného súdu Prešov 9C/140/2013 a Krajského súdu Prešov 7Co/307/2014, Okresného súdu Poprad 18Csp/27/2018. Súd prvej inštancie sa taktiež vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že tento nárok nie je premlčaný ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalovaný nevrátil včas a riadne svoj dlh, dostal sa do omeškania, a žalobkyni vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške od doby tak ako bol uplatnený, v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka, a preto v celosti žalobe vyhovel.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku I. a súvisiacemu výroku IV. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nepreskúmateľne a súčasne vecne nesprávne posúdil námietku premlčania. Poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom namietal premlčanie uplatňovaného nároku z dôvodu uplynutia premlčacej doby. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žaloba bola na súd podaná dňa 05.03.2019, čiže v období menej ako tri roky pred podaním žaloby žalobkyňa realizovala úhrady v dátumoch 14.04.2016 vo výške 65 eur, 13.06.2016 vo výške 64,30 eura, 12.08.2016 vo výške 32,15 eura a 13.09.2016 vo výške 64,80 eura. Spolu uvedené úhrady predstavujú sumu 226,25 eura. Vo zvyšnej časti vo vyjadrení namietal premlčanie a uviedol, že vzhľadom na obsah listu zo dňa 05.10.2016 (označený ako „Oznámenie“), je zrejmé, že žalovaný už nemal žiadnu povinnosť poskytovať ďalšie informácie o ukončenom vzťahu. V odvolaní tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný a nezrozumiteľný, pretože žiadne posúdenie námietky premlčania vznesenej žalovaným neobsahuje. Nie je tak možné zistiť, ako súd námietku premlčania posudzoval, ako ju vyhodnotil a na základe čoho dospel k záveru o jej nedôvodnosti. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadanom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov za odvolacie konanie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že je vecne správne.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný vyhovujúci výrok I. napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 300 eur s príslušenstvom, ako aj súvisiaci výrok IV. o trovách konania. Keďže výroky II. a III., ktorými súd prvej inštancie vyslovil neprijateľnosť zmluvných podmienok, žalovaný v odvolaní nenapadol, neboli preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako také nadobudli právoplatnosť.

9. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi stranami sporu dňa 27.02.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. S ohľadom na uvedené zmluva o úvere zároveň predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSÚ.

10. Správne preto súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a správne uzavrel, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c), f), j) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a preto sa poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný uvedené závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v odvolaní nerozporoval.

11. V dôsledku uvedeného má veriteľ(žalovaný) právo iba na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Všetko nad sumu 513,61 eura je potrebné na strane žalovaného považovať za bezdôvodné obohatenie (plnenie bez právneho dôvodu). Nakoľko žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.355,50 eura (prehľad údajov o platbách žalobkyne na č. l. 252 spisu) rozdiel medzi plnením žalobkyne a poskytnutým úverom je žalovaný povinný vydať žalobkyňi. Nakoľko si žalobkyňa uplatnila nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 300 eur, súd prvej inštancie viazaný žalobným petitom, správne priznal žalobkyňi túto sumu.

12. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. Podľa § 107 ods. 1 - 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

14. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe odvolací súd uvádza, že je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľia by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slová „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Nemožno

prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u týchto subjektov nemožno bez ďalšieho vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času, po vykonaní plnenia. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je teda potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, sp. zn. 1Cdo/67/2011, R25/1986). Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá.

15. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa vo svojej žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia uviedla skutkové tvrdenia, že o tom, že sa žalovaný na jej úkor obohatil, sa dozvedala od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom predložila prehlásenie zo dňa 01.02.2019. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na č. I. 7 spisu vyplýva, že na uvedené združenie sa obrátila žalobkyňa so žiadosťou o radu s úverom, ktorý jej poskytol žalovaný. Po posúdení predložených listín Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.02.2013 a Potvrdenia o úhrade všetkých záväzkov z tejto zmluvy dňa 31.01.2019 združenie informovalo žalobkyňu, že ide o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Od 01.02.2019 je tak možné začať počítať plynutie subjektívnej premlčacej doby, ktorá by žalobkyni uplynula 01.02.2021. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná 05.03.2019, táto bola podaná v rámci subjektívnej premlčacej doby.

16. Ani vo vzťahu k posúdeniu objektívnej premlčacej doby nemožno považovať odvolacie námietky žalovaného za dôvodné.

17. Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19 zo dňa 22.04.2021, podľa ktorého sa zásada efektivity má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

18. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má žalovaný okrem iného i poskytovanie úverov, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, obzvlášť pokiaľ ide uvádzanie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky).

19. Úmysel obchodníka získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Vie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzavretia (ako v prejednávanej veci termín konečnej splatnosti, RPMN), čestné úroky a poplatky, atď., ale do zmluvy predpísané správne a úplné náležitosti nedá a/alebo nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením aj do vedľajších dojednaní. Ako profesionál tak robí preto, že to tak chce urobiť, aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom. Podstata aplikácie 10-ročnej premlčacej lehoty však spočíva v prvom rade v tom, že v dobe prijatia

nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia zmluvy ešte tento úmysel nemusel mať, čo je ale najmenej pravdepodobná možnosť. V každom prípade však prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. U obchodníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že pozná zákon a ako profesionál zákon poznať musí, lebo je to jeden z jeho pracovných nástrojov a na rozdiel od spotrebiteľa aj vie, ako má s právom naložiť a teda či sa vedome a úmyselne rozhodne, že sa bude na úkor spotrebiteľa nezákonne prijímaním nedôvodných platieb obohacovať alebo nie.

20. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyne, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. V súlade s vyššie uvedeným záverom Súdneho dvora EU vo veci sp. zn. C-485/19 je odvolací súd toho názoru, že na uvedený prípad je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Nakoľko od samotného uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27.02.2013 nedošlo ešte k uplynutiu 10 rokov, žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej desaťročnej doby.

21. Za toho stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I. a súvisiacom výroku IV. o trovách konania potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).